

**Møtes til
sang og bønn.**

**Rammes av
mobbens vold.**

**Glemt av
Vestens kirker.**

Stiller du opp?

**Kristne i Nigeria, India og Sri Lanka
feirer påske i frykt for vold.**

Side 4-9

Påske: Be og del brødet for dem som forfølges for sin tro **2** | Leder: Høytid for hat og terror **3**
Jostein Ørum: 'Der ser jeg til sist hvem du er' **12** | Iran: Ayatollaher jakter kristnes bibler **8**
Sri Lanka: Fem år med traumer siden påsketerroren: Kirkens kall er rettferdighet **10**

ÉN KROPP

På skjærtorsdag setter mange ekstra pris på å gå til nattverd. Vi kommer sammen og får del i Jesu død og oppstandelse. Paulus omtaler kirken på jord som Kristi kropp. Og om ett lem lider, lider de andre med.

TEKST OG FOTO: EVA FRYDENBORG

■ **For en stund siden** var jeg med på en samling i et husfelleskap i Sentral-Asia. Vi var samla i et hjem, sent en kveld, på besøk hos noen kristne familier som igjen var sammen. Husfelleskap og tilbedelse i hjemmene er ikke lov. Men å spise sammen, det går.

Betalt en pris

Her var det folk som har betalt en pris for å tro på Jesus, som hadde mista kontakt med familie, betalt bøter og vært i fengsel, men som ikke ville slippe troen. Vi satt på gulvet, rundt et lavt bord. Duken var tjukk og vattert, slik de tradisjonelt har den i denne delen av verden. Da kan man varme både beina og hendene under kanten på duken hvis kvelden blir kjølig. Maten kom, store runde og luftige brød ble sendt rundt, og vi rev biter og spiste. Sammen med nøtter, kjeks, dadler og frukt. Så ris og litt kjøtt. Og Fanta og te, mye te.

” Vi er også del av den verdensvide kirken, som deler hverandres glede og smerte.

Brødet ble sendt rundt i husfelleskapet i Sentral-Asia.

Kvinnene slo seg også ned rundt bordet da maten var servert, noe som ikke er vanlig i dette landet. Barna løp til og fra. To menn med funksjonshemninger var inkludert.

Samtalen gikk. Bibelvers ble lest – fra mobilen, det er tryggere enn å ha Bibelen som bok dersom politiet dukker opp, forklarte menighetens pastor i forrige utgave av Magasinet Stefanus.

Del av Kristi legeme

Felleskapet var tett. Det var ingen nattverd eller innstiftelse, men sjelden har jeg kjent så sterkt at jeg er en del av Kristi legeme, at vi som tror, hører sammen – i ulike deler av verden. Brødet vi bryter, gir oss del i Kristi legeme. I dette felleskapet var det jeg som tok imot.

Når vi tar imot nattverden i en kirke denne påsken, tar vi imot Kristi kropp. Men vi er også del av den verdensvide kirken, som deler hverandres glede og smerte.

Dersom du inviterer noen til et måltid hjemme i påsken – bibelgruppa, husfelleskapet, noen venner eller familie: Send brødet rundt, les et bibelvers og be for dem som forfølges for sin tro. Kjenn på felleskapet, som kan bære glede og sorg, forventning og frykt. Inkluder noen som trenger det, rundt bordet og i bønner dere ber.

Kan dette bli en del av din påskefeiring i år? ■

Utgiver:

Stefanusalliansen

Adresse:Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo

post@stefanus.no

Telefon:

23 40 88 00

Ansv. redaktør:Johannes Morken
jm@stefanus.no**Redaksjon:**Hilde Skaar Vollebæk
Marianne Haugerud
Eva Frydenborg**Framsidedfoto:**

Foto: Shutterstock

Design:

Von: Bendik Schøien

Trykk:

Kai Hansen Trykkeri

Opplag:

18 100

Gavekonto:

3000 14 57922

VIPPS:

19013

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettsorganisasjon med et særskilt fokus på trosfrihet.

Synspunkter i artikler står for forfatters og intervjuobjektors regning. Stefanusalliansens meninger kommer til uttrykk i artikler skrevet av staben.

Vi følger personopplysningsloven.

Magasinet kommer gratis sju ganger i året. Bestill med SMS: MAGASIN til 2377 eller post@stefanus.no

Tilgjengelig som podkast. Kontakt KABB:

kabb@kabb.no

www.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

HØGTID FOR VALD, TID FOR BØN

Den kristne kyrkja verda over er éitt fellesskap. Det er det vi seier og kyrkjeleiarar proklamerer. I praksis oppfører vi oss ikkje slik.

■ **Kristne i dei** to mest folkerike landa, Kina og India, er under sterkt aukande press, i Kina frå kommunistregimet, i India frå brutale og målretta hindunasjonalistar i og utanfor regjeringa. Men undertrykkinga av trusfridommen i Kina står ikkje på nokon norsk politisk dagsorden.

Kyrkjer som gløymmer

Den indiske kyrkjeleiararen Vijayesh Lal seier i denne utgåva av magasinet at det einaste vestlege politikarar bryr seg om i møte med Indias mektige leiar, Narendra Modi, er handel og frykt for Kina. Vijayesh Lal har gitt opp vestlege politikarar. Det som smertar han, er at verdas kyrkjer gløymmer forfølginga av kristne i India.

Kristne i Nigeria som vart utsette for terror i jula, kjenner seg svikta av nigerianske styresmakter og gløymde av verda – også av

kyrkjer. Det fortel ein kristen observatør vi har intervjuet. «Vi har berre Gud å stola på», seier menneske som måtte flykta frå terror natt til juledag i fjor.

Kristne i verdas mest folkerike land og Afrikas mest folkerike land sender eit naudrop: «Kvifor gløymmer kyrkjer verda over oss?» Eg sender det dirrande spørsmålet vidare til leiarar både i Den norske kyrkja og norske frikyrkjer. Kva svarar dei?

Alvor og fest

Kristne i både India og Nigeria tek fastetida, langfredag og påskedag meir på alvor enn det mange av oss kristne gjer her i landet. Det er meir av både alvor og fest. Dei veit samstundes at valdelege mobbar og terroristar brukar så vel fastetida og den stille veka til å angripa kristne når dei er aller mest sårbare: I høgtider.

Det skjer så mykje vondt at vi slit med å ta det inn over oss. Men eitt klarar vi som trur: Vi kan be og visa at vi ikkje gløymmer. Vi i Stefanusalliansen opplever også ansvaret for å fortelja historiene. Og vi alle kan, som biskop Thomas i Egypt har formulert det, hjelpa kristne søsken å bera krossen dei må bera.

God påske. ■

” Kristne i både India og Nigeria tek fastetida, langfredag og påskedag meir på alvor enn det mange av oss kristne gjer her i landet.

■ **Johannes Morken**
Redaktør

Statsminister Narendra Modi opna 22. januar eit hindu-tempel i Adohya til ære for guden Ram. Der reiv hindunasjonalistar i 1992 ein over 400 år gamal moské. I samband med opninga klatra hindunasjonalistar opp på kyrkjetak, som her i Jhabua, og festa flagget sitt til krossar.

Foto: Stefanusalliansens vener

‘GLØYMDE AV KRISTNE I VEST’

Indisk kyrkjeleiar har gitt opp vestlege politikarar. Det som smertar han, er at vestlege kyrkjer gløymer forfølgde kristne.

INTERVJU: JOHANNES MORKEN

■ – **Kristne i India** er ekstra utsette for vald i faste- og påsketida, seier Vijayesh Lal i Det evangeliske kyrkjefellesskapet (EFI) i India.

På ti år er omfanget av trakassering og vald mot kristne i India meir enn firedobla. 2023 blei eit nytt rekordår, viser fersk rapport. Det har vore ein jamn og tragisk vekst sidan hindunasjonalisten Narendra Modi og partiet BJP kom til makta i 2014. Målet deira er India som eit land for hinduar.

I 2023 blei det dokumentert 601 valdsangrep mot kristne. Talet kjem frå årsrapporten til Kommissjonen for religionsfridom (RLP) under Det evangeliske kyrkjefellesskapet i India (EFI). RLP fekk inn godt over 700 rapportar, og klarte på sikkert vis å verifisera 601 av dei.

Vijayesh Lal i Evangelical Fellowship of India (EFI).

Foto: EFI

Angrep i fastetida

Veksten i angrep held fram inn i 2024, fortel generalsekretær Vijayesh Lal i EFI i eit intervju like etter at fastetida starta 14. februar.

– Gjennom fastetida har indiske kristne i nær sagt alle kyrkjesamfunn lang tradisjon for å ha fastemøte. Folk møtest i heimar. Dei les Guds ord, har andakt og syng. Det er tid for fornying av trua og forholdet til Gud, fortel Lal, som legg til:

– Dei siste to-tre åra har vi hatt vekst i angrep på slike fastemøte, samlingar langfredag, prosesjonar palme-søndag og gudstenester påskedag. Vi ber og håpar at vi ikkje vil sjå så mange angrep i fastetida og den stille veka i år. Men når vi ser på tidslina for angrep dei siste to-tre åra og i tillegg veit at det i år er val, er eg redd for angrep mot kristne i ulike delar av landet, seier Lal.

Han seier at hindunasjonalistane brukar verbale og fysiske angrep på både kristne og muslimar for å vinna fleire veljarar.

Banka opp

Lal seier at «vi den siste veka har sett fleire tilfelle av angrep på kristne enn vi klarar å respondera på».

Eit typisk angrep skjedde i landsbyen Gufanpal i delstaten Chhattisgarh 6. februar, melder

” Det som smertar meg er at den verdsvide kyrkja, Kristi kropp, gløymer forfølgde kristne i India.

Vijayesh Lal

trusfridomsorganisasjonen CSW. Ayatu Ram Podiyami (35) vart oppsøkt av ei gruppe på rundt 20 menn som bad han venda tilbake til hinduismen. Då han nekta, samla ein mobb på kring 250 seg rundt huset for å pressa han til å forneakta kristentrua. Han måtte flykta inn i jungelen to gonger. Familien hans blei banka opp. Politiet fabrikkerte ein rapport og kalla det ei «familiefeide».

– Situasjonen er verre i år enn i fjor, som var det verste året på lenge. Talet på angrep har gått skarpt opp. Dei som vil angripa kristne, brukar ofte søndagar, jul, faste og påske, seier Lal.

Falske skuldingar

11 av 28 delstatar har lover som kriminaliserer konvertering. Det er, fortel ein indisk menneskerettsaktivist som vi av tryggingssgrunnar ikkje kan nytta namnet på, heilt straffefritt å gå til fysisk angrep på bønensamlingar og taua folk inn til politiet med falske påstandar om ulovlege konverteringar. Lovene har ført til sterk vekst både i falske skuldingar og angrep. Og sidan kvinnene utgjer eit klart fleirtal i uavhengige kyrkjer på landsbygda, rammar valden kvinner ekstra hardt.

– Statsminister Modis største suksess er at han har normalisert hatet. No trengst det ikkje ein hindutva-mobb eller ei gruppe høgorienterte hindunasjonalistar for angrep på kristne. Vanlege hinduar kan gjera slikt. Mange er blitt hjernevaska i synet på oss kristne. Det er berre éi linse mange ser oss gjennom: Vi blir sett på som framande som konverterer hinduar på vegne av vestlege kyrkjer, seier Vijayesh Lal. Han avviser at det er det som skjer.

Tause kyrkjer i vest

For sanninga er, poengterer Lal, at vestlege kyrkjer er heilt tause om forfølgde kristne i India.

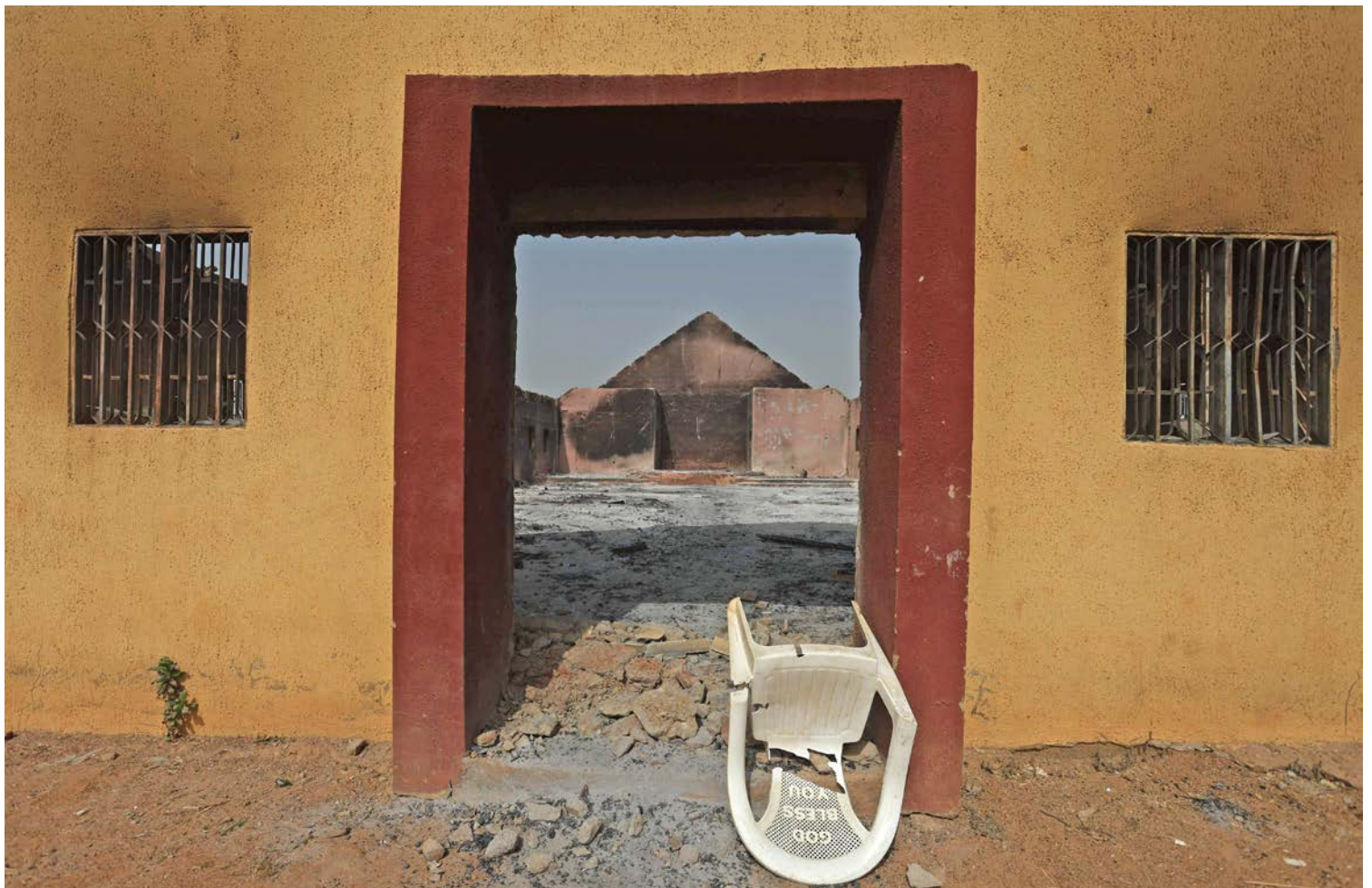
– Eg ventar ikkje respons frå politikarar. Det einaste dei bryr seg om i relasjonen til India er handel og frykt for Kina. Dei bryr seg ikkje om menneskerettar og trusfridom, det har vi lenge sett til dømes når det gjeld Saudi-Arabia, seier Lal og avsluttar:

– Det som smertar meg er at den verdsvide kyrkja, Kristi kropp, gløymer forfølgde kristne i India. ■

PÅSKEFEST I TERRORFRYKT

Overlevande etter terror i jula bur seg på ei påskehøgtid i frykt, med berre Gud til å stola på.

INTERVJU: JOHANNES MORKEN

Ein øydelagt plaststol på golvet i ei nedbrend kyrkje i Mangu i Plateau-staten i Nigeria. Foto: NTB/AFP

Katolikkar, som alltid startar fastetida i kyrkja, hadde ingen kyrkjer å starta i, dei er brende.

Alfred Mangai Adams.
Foto: Privat

■ **Kristne i delstaten Plateau** i Nigeria kjenner seg svikne av folk med makt: Julekvelden, medan dei førebudde juledag, vart kring 200 drepne, og mange blei fordrivne.

– Dette var koordinert terrorangrep. Folk som mista absolutt alt medan dei gledde seg til jul, prøver framleis å koma til hektene igjen, seier Alfred Mangai Adams i eit videointervju i slutten av januar.

Han er tv- og radiojournalist og bur i Jos, hovudstaden i delstaten Plateau. Han har slekt i to lokalsamfunn 7-8 mil sørvest for Jos: Faren kjem frå Bokkos, mora frå Mangu. Landsbyar i begge desse områda blei natt til juledag i fjor ramma av terror. Han har snakka med familie som fekk oppleva at julefesten dei planla, enda i blodbad, vandalisme, flukt og frykt.

Mista alt

Dette var dei siste av ei lang rad av angrep i Plateau. Veltrena terroristar med grovkalibra våpen skaut og drap. Verjelause samfunn i Bokkos blei overmanna. Avlingar blei stolne eller øydelagde. Alt av verdiar, inkludert buskap, vart køyrt vekk på lastebilar før landsbyar blei sette i brann. Folk flykta for livet.

– Dette er bevisste og systematiske angrep for å stela jord som dei som bur der har hatt i generasjonar, seier Alfred Mangai Adams.

Dei som kom seg unna terroren i Bokkos, har tak over hovudet i hjelpesenter som er oppretta i skular og

kyrkjer. I Mangu prøvde ei lokal væpna gruppe frå den kristne sida å forsvara seg. Men dei var elendig utstyrt, med dårleg trening. Der vart det ein religiøs konflikt der også hus som muslimar bur i, blei øydelagde. Kyrkjer blei brende. Ifølgje Raudekrossen blei også moskear skadde.

Veltrena milits

Bak terrorangrepa stod veltrena folk frå ein milits av det muslimske gjetarfolket fulani. Svært mange av fulani-folket lever fredeleg saman med naboane sine. Men ein milits med moderne våpen og dødelege ambisjonar herjar. Jordbruksjorda er fruktbar – her dyrkar folk poteter, mais og andre grønsaker. Fulani-militsen fordriv folk, øydelegg avlingar og sender kveget inn for å beita. Adams sender Magasinet Stefanus ei lang liste med lokalsamfunn som gjennom åra er blitt overtekne med vald og gitt nye namn.

Han fortel at dei som overlevde terroren i jula, ikkje anar kvar og når neste angrep kjem.

– Styresmaktene føderalt og i Plateau har svikta. Landsbyane ligg spreidde og er svært sårbare, fortel Adams.

Fastetida vi er inne i, er svært sentral, ikkje minst for katolikkane.

– I Mangu er mange kyrkjer brende. Katolikkar, som alltid startar fastetida i kyrkja, har ingen kyrkjer, for dei er brende, fortel Adams. Han legg til:

– Dagane frå langfredag til påskedag er svært viktige for alle. Folk går i kyrkjer. Dei kjem i finkleda, dei kjøper inn og lagar god mat. Påskedag er som ei ny julefeiring. Men i år har folk ingenting. Dei fordrivne frå Bokkos lever frå hand til munn. Dei prøver å koma til hektene igjen i eit skulebygg eller ei kyrkje.

Berre Gud å stola på

I Mangu har hæren rykt inn for å roa situasjonen. Det er ikkje lett å feira noko som helst når samfunnet er prega både av terrorfrykt og av hærens nærvær. Det vert også hevda at hæren er innblanda i angrepa, i staden for å vera ei uavhengig makt som skaper ro. Heldigvis, seier Adams, er portforbodet som vart innført etter terroren, heva.

– Er det noko som helst håp?

– Folk ønskjer å vera trygge på at dei kan leggja seg til å sova, stå opp neste dag og vera i live. No lever dei i frykt og opplever seg gløymde av dei som skulle verna dei. Dei har berre Gud å stola på, dei ber om at han vil stilla til ansvar den som stod bak valden. ■

No lever dei i frykt og opplever seg gløymde.

Alfred Mangai Adams

‘PROFETISK KALL MOT URETT’

Kristne i minne-seremoni ved en av de rammede kirkene, St. Anthony i Colombo, 21. april 2023 – på fireårsdagen for terroren påskedag 2019.

Foto: Shutterstock

Påsketerroren i 2019 er et traume for kristne på Sri Lanka. Trusselen fra ekstremistgrupper øker.

TEKST: BIRGITTE MOE OLSEN

■ **Helt siden borgerkrigen** som herjet på Sri Lanka i over 25 år, frem til 2009, har den kristne kirken i landet snakket høyt om rettferdighet og talt minoritetenes sak.
– Borgerkrigen var en konflikt mellom etniske grupper. Da krigen var over, ble religiøs identitet enda viktigere

enn før. Gnisninger og konflikt mellom religiøse grupper er en av de største utfordringene, sier Mike Gabriel. Han leder Kommisjonen for trosfrihet for Sri Lankas evangeliske allianse (NCEASL).

Siden 2009 har NCEASL dokumentert 1000 tilfeller av overgrep mot kristne: diskriminering, trusler og vold. Det er oftest pastorer som rammes. Ifølge NCEASLs dokumentasjon er representanter for statsapparatet ansvarlig for de fleste overgrepene. NCEASL har også begynt å dokumentere overgrep mot muslimer og hinduer.

– Kristenforfølgelse har pågått over lang tid. Sri Lanka er hovedsakelig et buddhistisk land, som lenge har ført en pro-buddhistisk politikk på bekostning av minoritetene, forteller Gabriel. Magasinet Stefanus møter ham i Praha under en internasjonal konferanse om trosfrihet.

Religiøs ekstremisme

– *Hvordan er situasjonen for kirken i dag?*

– Kirken opplever press fra tre ekstremistiske bevegelse. Kristne særlig i nordøst står i et krysspess mellom hindunasjonalistiske og buddhistiske ekstremistgrupper. De har en felles fiende i kristne fordi de er imot evangelisering, og redde for at deres «egne» skal konvertere, forteller Gabriel.

De hindunasjonalistiske gruppene som har fått fotfeste i tamilsk-hinduistiske områder, har forgreninger til hindunasjonalistiske bevegelse i India.

Påskeangrepene mot kirker og hotell i 2019 – med 269 drepte – var resultat av muslimsk ekstremisme.

– Landet har glemt litt hva som skjedde, men minnene er vonde for dem som ble rammet. I den kristne befolkningen er det frykt for nye angrep, det finnes «sovende celler» med terrorister. Nesten alle kirker feirer påske med politibeskyttelse. Men heller ikke politiet kan en stole helt på, forteller generalsekretær for Den evangeliske alliansen, Godfrey Yogarajah.

Fem år etter påsketerroreren bistår NCEASL fremdeles ofre som mistet synet, ben og armer, og har vanskelig for å skaffe inntekt.

Munker i spissen

Buddhistiske munk sprer ekstremistiske holdninger – uten at staten griper inn. Mellom november 2021 og oktober 2022 dokumenterte NCEASL 21 tilfeller der buddhistiske munk var ansvarlige for overgrep mot kristne. Ofte får de med seg en mobb fra nabolaget. I ett tilfelle ble en pastor omringet av 60 naboer og tre munk. De ville presse ham til å slutte med påståtte «tvangskonverteringer».

– Økende ekstremisme bekymrer. Økende ekstremisme gjør også at kvinnefiendtligheten øker, spesielt ønsket om å kontrollere kvinners kropp, sier Mike Gabriel.

Kirken utfordres også av at myndighetene krever obligatorisk registrering av alle gudshus. Dette er problematisk, særlig for små menigheter som møtes i hjemmene.

Mike Gabriel i Sri Lankas evangeliske alliansen (NCEASL).
Foto: Birgitte Moe Olsen

– Ofte føler ikke kristne husmenigheter seg velkomne i buddhistiske nabolag. Vi ser tilfeller der naboene klager menigheten inn til politiet fordi de ønsker dem vekk. Kravet om registrering brukes som påskudd.

Noen menigheter er stengt, i strid med nasjonale regler. Pastoren og hans familie kan sitte igjen med frykt og traumer – og uten inntekt. De fleste pastorene lever på frivillige gaver fra husfelleskapet. Etter at Sri Lanka i 2022 gikk inn i en dyp økonomisk krise, opplever pastorene et stadig økonomisk press.

Kirkens oppdrag

Kirken på Sri Lanka har lenge vært en modig stemme mot urett og overgrep. Under borgerkrigen protesterte katolske prester mot menneskerettighetsbrudd både på singalesisk og tamilsk side. Kirken dokumenterte rettighetsbrudd, og ga beskyttelse og hjelp til sivile.

– Kirken må være tro mot sitt profetiske kall også i dag. Vi må ikke være redde for å holde makthaverne ansvarlige, selv om dette er krevende å gjøre som en minoritet. Etter påsketerroreren i 2019 gikk kirken foran i å kreve rettferdighet for ofrene, samtidig som overgrepsmennene ble tilgitt.

Hatprat mot minoriteter på nett øker. Det kan føre til vold, frykter Gabriel:

– Derfor er det viktig å overvåke utviklingen, spesielt i forbindelse med årets valgkamp. Vi forventer nasjonalistisk retorikk som gjør minoriteter, som kristne, spesielt utsatt. ■

” Vi må ikke være redde for å holde makthaverne ansvarlige.

Godfrey Yogarajah

JAKTAR BIBLAR I KRISTNE HEIMAR

I Rajaj Shar-fengselet i Karaj i Iran har fleire konvertittar vore bura inne. Foto: Article18

Ayatollah-regimet i Iran arresterer kristne som deler ut biblar. Dei overvakar, bankar opp og trugar. Arresterte konvertittar vert tvinga gjennom islam-undervisning.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ **Det sjia-muslimske regimet** i Iran forfølgjer kristne konvertittar, som det kanskje er så mange som ein million av. Forfølginga ramar også medlemmer av dei små kristne armenske og assyriske minoritetane. Dei er godkjende, men blir ramma av regimets vrede dersom dei slepper konvertittar inn i kyrkjene eller forkynner på persisk.

I 2023 blei 166 kristne arresterte. Nytt var det at arrestasjonane kom i bølger. Over 100 blei arresterte i tre sommarmånader, etter eit roleg første halvår. Det kom eit nytt rush i jula. Dei fleste blir sette fri etter knallharde avhør og gjerne ei tøff tid i varetekt.

I 2023 skjedde knapt nokon arrestasjonar i påskeveka.

– Men i tidlegare år har det vore mange arrestasjonar rundt påske også, seier informasjonsleiar Steve Dew-Jones i Article 18, ein av organisasjonane bak rapporten.

– Påskeveka fell ofte saman med eller nær det iranske nyttår med mange fridagar. Somme kristne brukar sjansen til å ha seminar eller samlingar for større grupper. Det aukar

risikoen for arrestasjonar slik vi har sett mange tidlegare år, seier Dew-Jones.

Vågar ikkje

Berre nokre få av dei arresterte frå 2023 ønskjer sakene publiserte, av frykt for konsekvensane. Det fører til eit aukande tal «andletsause offer» – desse har gitt ein fersk årsrapport om forfølging av iranske kristne namnet: «Faceless victims».

– Det gjer endå meir vondt at dei verkelege «brotsverka» til kristne vert dekte under skuldingar som «handling mot nasjonal tryggleik». Brotsverket er at du er kristen, at du har kristen litteratur, at du samlast med andre kristne i huskyrkjer og at du har konvertert, seier Nazila Ghanea i rapporten «Faceless victims». Ho er FNs spesialrapportør for trusfridom og ven av Stefanusalliansen.

Ghanea er sjølv bahá'í frå Iran. Bahá'íane, som blir forfulgte på liknande vis som kristne med muslimsk bakgrunn, opplevde også harde arrestasjonsbølgjer i 2023.

Jaktar biblar

Meir enn tredjeparten av dei arresterte kristne i fjor hadde fleire biblar hos seg. Dei vart inn-dregne. Det er ikkje kjent kva som vart gjort med biblane. Men tidlegare er det rapportert at konfiskerte biblar blir øydelagde.

Mange blir sette fri etter harde avhøyr, mot kausjon. Mange av desse fortel at dei vart tvinga til islam-opplæring. To fortel at dei under forsøka på islamsk omskolering vart truga med fengsel i sju år.

Livet blir aldri det same for kristne som er arresterte og som så blir sette fri etter harde avhøyr. Dei vert overvaka, i mange tilfelle også gjennom stressande og forstyrrende telefonar som minner dei om den psykologiske torturen dei opplevde i varetekt.

Touraj Shirani fortel om nærgående overvaking etter at han slapp fri.

Foto: Article18

” Fleire huskyrkjer i Iran er blitt infiltrerte av spionar.

Infiltrerer huskyrkjer

Overvakinga av mange minoritetar, også kristne, vert meir og meir sofistikert, med auka digital overvaking. Fleire huskyrkjer er blitt infiltrerte av spionar. Kristne som har vore arresterte, har under avhøyr fått høyra at livet vil bli betre dersom dei «samarbeider» ved å bli spionar blant andre kristne.

Konvertitten Touraj Shirani fortalde i eit vitnemål i fjor at etterrettingsagentar overvaka han og familien etter at han var sett fri. Agentane spana på familien og plasserte avlyttingsutstyr i heimen.

«Ein gong vi snakka om dette, sa ei av døtrene mine trist: 'Kvifor let dei oss ikkje berre vera i fred?' Rett etterpå vart eg oppringt av etterrettingsdepartementet som sa: 'Hald munn'. Så gjentok dei (etterrettingsdepartementet) det dei nettopp hadde høyrte.»

Fleire frisettede kristne er blitt henta tilbake til nye avhøyr, med krav om å fortelja kva dei har gjort sidan dei slapp ut. Mange opplevde isolasjon: Sjølv vener våga ikkje å vera saman med dei, av frykt for at også dei ville bli henta av politiet. Folk som har vore arresterte, blir kasta ut av jobben og barna deira ut av skulen, ifølgje rapporten.

Det er dette presset iranske kristne lever under, men som Stefanusalliansens ulike partnerar hjelper dei med gjennom dokumentasjon, politisk påverknad, forbøn og opplæring. ■

■ Forfølging i Iran i 2023

- 166 arresterte, kring 30 fleire enn i 2022
- 103 i varetekt, 40 fleire enn i 2022
- 22 dømde til fengsel, nokre færre enn i 2022

Kjelde: «Faceless victims»

Skann QR-koden og les rapporten «Faceless victims».

Utarbeidd av Article18, Middle East Concern og CSW som alle er partnerar av Stefanusalliansen, og Open Doors.

På nettsida vår kan du også lesa «Tortur og truslar».
www.stefanus.no

DER SER JEG TIL SIST HVEM DU ER

Fra en syrisk-ortodoks kirke i Tur Abdin, sørøst i Tyrkia. Foto: Erlend Berge

■ **Da den mektige** krigerkongen Karl den Store fikk høre historien om det som skjedde i påsken, om da Jesus ble arrestert og senere drept, skal han ha blitt rasende: «Hadde jeg bare vært der, skulle jeg knust dem med mine legioner». Men Gud var der, han gjorde ingen ting. Jesus forsvarte seg ikke, men lot seg gripe, lot seg bryte i stykker, lot seg tape, lot seg lide, lot seg dø.

Gud har gjort seg så lett å misforstå. Han er allmektig, men hvordan ser allmachten ut? Han er Veien, men hvordan finner vi den? Han er Sannheten, men vi famler ofte etter klare svar.

Man kan ikke finne Gud noe annet sted enn i Jesus Kristus, som medmenneske og korsfestet, frelser og såret, brutt og oppstått. Han er både allmektig og sårbar, sterk og svak. Han er sjelden å finne i styrken, men bor i svakheten. I dette landskapet går Guds veier.

Det er en gåte, og vi laget en forestilling om denne gåten, der vi ville flette Jesu lidelse sammen med den lidende kirken i verden i dag. I påskekonserten «Gåten om korset» synger vi oss sammen med alle dem som betaler en høyere pris enn oss for å tro, og vi synger oss gjennom Jesu siste uke. På skjærtorsdag stanser vi opp og ser ham som dekker et bord og bryter et brød, og det demrer for oss at våre gudsbilder ofte kommer til kort.

Om du spør meg: Hvordan er Gud? Da må mitt svar bli det jeg har formulert i sangen «Hvem du er». ■

Hvem du er

Du dekker et bord midt i verden,
med brød og med nåde og vin.
Du sier du kom for å brytes
som brødet i hånden din.
Ved bordet er himmelen nær;
blant smuler og sår er Gud her.
I krybbe og fattigdom, svakhet og kors,
der ser jeg til sist hvem du er.

Du bøyer deg ned fra din himmel,
og gir fra deg alt som var helt.
Du finnes i alt det som brytes,
og sier: «For deg er jeg delt.»
Og jeg holder hendene frem.
Du gir meg deg selv og spør: «Hvem,
hvem vil gå ut til dem, til jordens små,
og hvem, hvem vil brytes for dem?»

Du bøyer deg ned fra din himmel,
blant smuler og sår er Gud her.
Du finnes i alt det som brytes,
der ser jeg til sist hvem du er.

© JOSTEIN ØRUM

Jostein Ørum er prest og forfatter. Han har skrevet tekstene til påskekonserten «Gåten om korset». Duo Garness – Ingelin Reigstad Norheim og Hildegunn Garnes Reigstad – har komponert musikken og turnerer med «Gåten om korset» på 12 steder fra 5. mars til 26. mars. Se hvor det er konserter og kjøp billetter på ticketco.no eller ticketmaster.no.

I denne kyrkja i hovudstaden Tasjkent er det gudstenester på russisk, usbekisk og engelsk.

KYRKJELIV MED GRENSER

Kristne som ikkje har fått kyrkjene sine godkjende, har funne ein utveg i Usbekistan: Dei låner lokale av registrerte kyrkjer.

TEKST OG FOTO: JOHANNES MORKEN, TASJKENT, USBEKISTAN

■ **Lovsongen fyller rommet.** Nattverden vert delt ut i stolradene. Pastoren preikar om nestekjærleik. Vi er på gudsteneste i ei pinsekyrkje i Tasjkent, hovudstaden i Usbekistan.

Landet var styrt med jernhand av Islam Karimov til han døydde i 1991. Etterfølgjaren Sjavkat Mirzijashev har letta på trykket – for somme.

Godkjende kyrkjer

Fleire større protestantiske kyrkjer – fylt opp av konvertittar – har dei siste åra fått ja på søknader om registrering. Kyrkja vi er på gudsteneste i, vart registrert i 2019 og fekk offisielt besøk under opninga.

Dei har gudstenester på engelsk, usbekisk og russisk. Det gamle regimet godtok kristen

Vi vil prøva å endra muslimske leiarar sitt syn på kristne med muslimsk bakgrunn.

Pastor i Tasjkent

forkynning berre på russisk: Det var i orden å vera russisk kristen. Usbekarar skulle derimot per definisjon vera muslimar.

Men ikkje alle kyrkjene får søknadane godkjende. I Usbekistan møter vi kristne forsamlingar som har funne ein utveg: Dei låner lokala til registrerte kyrkjer.

Politirazzia

President Mirzizajev er ingen demokrat. Han fengslar muslimar som han ser på som ekstremistar. Frå 2019 vart det opna muslimske bønerom i mange kjøpesenter og andre stader, for å få fart på turismen. Men no vert dei stengde igjen, fortel nyhendetenesta Forum 18. Grunngevinga, som ikkje alle tek for god fisk, er at rømde fangar kan nytta dei. Alt handlar om det regjeringa seier er kamp mot terrorisme, islamsk ekstremisme og undergraving.

Folk som blir spurde om dei stengde bøneromma, er redde for å snakka, skriv Forum 18. Trusfridommen og ytringsfridommen i Usbekistan er framleis innskrenka. Det er til dømes forbode å presentera trua si utanfor heimar eller registrerte kyrkjer og andre gudshus.

Påskedag i fjor vart ei baptistkyrkje i Karshi raida av politiet. Dei øydela ei dør og banka opp kyrkjemedlemmer, fortel Forum 18. Politiet brukte elektrosjokk. Ti vart tekne med til politistasjonen med makt. Kyrkja sjølv seier at razziaen kom etter at dei hadde bede om å få leiga 15 lokale i byen til å presentera evangeliet i påskehøgtida.

«Nok fridom»

Men i Tasjkent møter vi ein pastor som ikkje klagar.

– Vi vil ikkje ha meir fridom, då blir det også meir radikal islam, seier pastoren som av tryggingssgrunnar ikkje vil ha namnet sitt på trykk.

– Men situasjonen er sensitiv, vi er usikre på framtida. Får vi verkeleg fridom? Eller får vi eit religiøst, muslimsk styrt samfunn? Presidenten no er god. Men kven kjem etter han om 7 eller 14 år? spør pastoren som har leia kyrkja i 20 år.

– Vi må vera varsame med orda våre. Regjeringa gjer det dei kan for å stogga islamsk radikalisme. Det er bra. Radikal islam er farleg.

Han ber folk i Vest ikkje krevja meir religiøs fridom i Usbekistan.

– Tidlegare var det lov for muslimar å ha to koner. No er det forbod mot å ha meir enn éi. I Europa vil mange ha lov til alt. Vi er imot både fleirkoneri og likekjønna ekteskap.

Rett til å velja tru

Regjeringa har oppretta ein dialog-komité med representantar for alle religiøse samfunn, der kristne er godt representerte. Pastoren er glad for det.

– Etter grunnlova har vi rett til å velja religion. Men mange som ikkje veit noko om kristendommen, blir redde for at familiemedlemmer som blir kristne, har fått «crazy minds». Vi treng meir dialog med muslimar, for å visa at både kristne og muslimar har noko godt å gje. Vi vil prøva å endra muslimske leiarar sitt syn på kristne med muslimsk bakgrunn, seier pastoren.

Framleis vert kyrkjene leia av folk som kom til tru like etter at Usbekistan blei sjølvstendig då Sovjetunionen kollapsa i 1991.

– Vi må skapa ein usbekisk kristen kultur. Vi treng fleire usbekiske kristne leiarar, seier pastoren og legg til:
– Så må vi stogga utvandringa av unge som dreg for å skaffa utdanning eller arbeid.

Vitne i nabolaget

Pastoren lever greit med forbodet mot å evangelisera i gatene.

– Difor forkynner vi med handlingar. Vi prøver å hjelpa eldre med klede og mat. Når folk spør kvifor, svarar vi at vi gjer det fordi Gud elsker både oss og dei. Vi legg vekt på gode relasjonar mellom mann og kone og mellom foreldre og barn. Vi drikk ikkje og røyker ikkje. Nokre kjem til kyrkja og spør oss om trua vår og levestettet vårt. Der ser dei ikkje berre russiske eller utanlandske andlet, men også usbekiske kristne som lever ut trua. ■

ÅPEN DØR FOR UNGE

I gatelivet i Usbekistan er det flere enn før som kler seg i typisk muslimsk drakt. Foto: Anne Mari Schiager Topland

Pastoren skjulte lenge politiets overgrep og avhør for kona. Så fikk de sammen hjelp på tilfluktstedet «Josefs hus». Nå åpner de sin egen dør for unge kristne.

TEKST: ANNA MARI SCHIAGER TOPLAND, USBEKISTAN

■ **En pastor sitter** foran meg. Han forteller om en dag i 2006 da politiet tvang ham inn i en bil og slo ham. «Vi vet hvem du er. Vi vet om din familie. Vi vet hvor du bor.» Det var det siste de sa før de etter en ti minutters tur dyttet ham ut ved en elv, utenfor byen.

– Jeg hadde lyst til å be Gud sende ild ned over politimennene og fortære dem! Men så ble jeg minnet

på apostlene som grep til lovsang etter tortur i fengsel, sier pastoren og legger til:

– Da jeg klarte å komme meg hjem på kvelden, satte jeg meg inntil tuntreet og gråt.

Men han våget ikke fortelle kona hva som var skjedd, hun måtte ikke skremmes.

Forhørt

I 2011 ble han tre ganger i uka over lengre tid tatt med til politistasjonen til forhør. Politiet prøvde å tvinge ham til å angi andre, si fra seg troen eller samarbeide med politiet. Men han nektet. Senere satt han to uker i fengsel. Han ble truet med både utvisning og død. Det endte med en bot på 5 månedslønner. Pastoren nektet å betale.

– Men jeg er ingen helt. Jeg klarte ikke å be, jeg var så redd.

Vi har tre åpne dører: til huset, hjertet og kjøleskapet.

Pastorpar i Usbekistan

En dag fortalte naboen hans at myndighetene hadde bedt ham om å spionere på pastoren. Men naboen fortalte at han hadde nektet.

Først for få år siden våget mannen å fortelle kona om det som skjedde.

Tilflukt

Paret fikk et opphold på «Josefs hus», et tilfluktssted støttet av Stefanusalliansen i et annet land. De forteller om praktisk og åndelig omsorg.

– Jeg hadde ikke overlevd uten, sier han.

Kona har vært ute av rommet mens han har fortalt, hun skal slippe å rippe opp i traumene. I dag er situasjonen lettere for dem og for mange kristne i Usbekistan.

Vi får del i gjestfriheten, vi får servert honning og frukt fra egen avling, nøtter, kjeks og te. Kona sier:

– Vi har tre åpne dører: til huset, hjertet og kjøleskapet. Og de unge fra menigheten kommer hit hele tiden. Dette er som et ekstra hjem for dem. ■

HJELPES MOT TRAUMER

«Larisa» (21), som måtte flykte for livet, sammen med Ludmila som hjelper henne og mannen. Navnene er ikke deres virkelige. Foto: Anne Mari Schiager Topland

Det unge ekteparet kom seg i sikkerhet før mobben kom for å steine dem. Nå får de hjelp mot traumer.

TEKST: ANNE MARI SCHIAGER TOPLAND, USBEKISTAN

■ **En ung kvinne** (21) ser rundt på de andre kvinnene ved matbordet. Det er en samling av kvinner som får sjelesorg etter traumer. Lederen, som vi kaller «Ludmila», er psykolog og sjelesørger. Kvinnene får også trosopplæring. Dette er en oase for dem. Arbeidet for kvinner støttes av Stefanusalliansen.

Den unge kvinnen, som vi av sikkerhetsgrunner omtaler som «Larisa», har perlekjede rundt halsen,

» Jesus sier jo at har de forfulgt ham, vil de også forfølge oss.

«Larisa» i Usbekistan

forlengede øyevipper og en moteriktig rosa dressjakke. Hun smiler. Hadde jeg ikke fått hennes fortelling oversatt, ville jeg trodd at hun snakket om helt dagligdagse ting. Men det Larisa forteller er oppskakende.

«Uren»

Larisa kommer fra en muslimsk familie, fra en by langt fra hovedstaden. Da hun og familien konverterte til kristen tro, ble bydelen ansett som uren på grunn av dem.

De opplevde utestengelse. Hun giftet seg med en kristen mann. Han flyttet inn sammen med henne og foreldrene. Hennes tante holdt ikke ut forfølgelsene, og vendte tilbake til islam. En kveld kom hun forferdet hjem til dem: «I morgen tidlig kommer mange fra nabolaget og vil steine dere.»

Begge var nettopp fylt 19. Det unge paret måtte flykte midt på natta.

– Jesus sier jo at har de forfulgt ham, vil de også forfølge oss. Nå var det vi som opplevde det, sier hun.

Skjulested

Hun forteller uten å fortrekke en mine. De ble brakt til et skjulested, et sted lagt til rette for forfulgte. Leiligheten har store, rene rom. Utsikten til fjellene er vakker. Det er stille og fredfullt. Hun som skaffet tilfluktsstedet og arrangerer kvinnesamlingen, fulgte dem tett opp.

Nå bor paret hos mannens foreldre. Hans mor er eldste i en menighet der det unge paret har funnet et hjem. De har en sønn på ett år. Foreldrene hennes bor fremdeles der også hun vokste opp, men de er forsiktede. Huset til det unge paret ble jevnet med jorden da landsbyens mobb kom for å steine dem.

Rundt bordet med de andre kvinnene sier hun: «Alle ting tjener til det gode for den som er i Kristus Jesus. Det var jo det vi hørte i dag på kvinnekonferansen, ikke sant?» ■

SER HÅP I UNG KAMP

Tusenvis av mennesker fra Karen-staten i øst er drevet ut i jungelen. Foto: Stefanusalliansens venner i Myanmar

Demokrati-aktivisten Ja Seng tar personlig risiko: Hun snakker offentlig om juntaens overgrep i Myanmar og ber verden om ikke å glemme.

TEKST: BIRGITTE MOE OLSEN, PRAHA

■ – **Åpenhet må til** for å oppnå rettferdighet, sier Ja Seng til Magasinet Stefanus.

Siden militærkuppet i februar 2021 er flere tusen blitt drept og mange flere blitt arrestert for sin motstand mot juntaen. Det pågår væpnet konflikt i store deler av landet. Å være en del av demokratibevægelsen, eller vise

sin støtte til den, innebærer risiko for arrestasjon eller annen straff. Demokratibevægelsen ber om hjelp.

Aktivisten Ja Seng ble i november invitert til Praha av Stefanusalliansen. Anledningen var en konferanse i regi av en diplomatisk allianse for trosfrihet – International Religious Freedom or Belief Alliance (IRFBA). Norge og ca. 40 andre land er med.

Ja Seng kommer fra den hovedsakelig kristne minoriteten kachin nord i landet, men bor i eksil.

– Med krigene i Ukraina og i Midtøsten er verdens oppmerksomhet rettet andre steder enn Myanmar. Men det pågår en stor krise i vårt land også. Derfor ønsker jeg mer europeisk oppmerksomhet, sier Ja Seng.

Alvorlige overgrep

Ja Seng har lenge dokumentert brudd på trosfriheten. Bare siden 2021 kan hun vise til 190 religiøse bygg som er blitt raidet, skadet eller ødelagt. Det er resultat av

Demokratiaktivisten Ja Seng.
Foto: Birgitte Moe Olsen

**Jeg blir håpefull
når jeg ser yngre
engasjere seg.**

Ja Seng, demokrati-aktivist

kamphandlinger mellom militæret, demokratibevegelsen og etnisk væpnede grupper. Hellige steder som var tilfluktsrom for sivile, er beslaglagt og omgjort til leire for hæren, avhørsentre, og – i noen tilfeller – steder for henrettelser.

Religjose ledere er blitt fengslet, også munkene. Dersom buddhist-munker nekter å la militæret passere gjennom sin landsby, kan pagodene stenges, eller landsbyen settes i brann.

Fremdeles sitter pastor Hkalam Samson – som Stefanusalliansen tidligere har skrevet om – i fengsel for å oppmuntre til forbønn for Myanmar.

Forfølgelse av aktivister

Store deler av befolkningen er imot kuppet, men å snakke høyt om det har en pris. Avhør, arrestasjoner og overvåking, spesielt på sosiale medier, er vanlig. Også aktivister som har forlatt landet, blir overvåket.

Store deler av landet er uten internett og mobilnett. Å kutte kommunikasjonslinjene er en taktikk militæret bruker for å gjøre det vanskeligere for aktivistene. Det hindrer også innsyn i menneskerettighetsbrudd.

Ønsker splittet motstandsbevegelse

For å svekke demokratibevegelsen, spiller regimet også på etniske og religiøse forskjeller. Ja Seng viser til tilfeller der flygeblader er spredt fra helikopter. Propagandaen kan være påstander om at den etniske væpnede gruppen Kachin Independence Army (KIA) ønsker å ødelegge for buddhistene. Slik prøver militæret å skape splid mellom motstandsgrupper og forhindre en felles front.

– Fordi KIA kommer fra en kristen minoritet, er alle kristne i Myanmar under press.

Myanmar

- Folketall: 54 millioner.
- Grenser til Bangladesh, India, Kina, Laos og Thailand.
- Den buddhistiske bamar-befolkningen bor sentralt.
- Etniske minoriteter bor i delstater langs landets yttergrenser.
- Flere etniske minoritetsgrupper er kristne.

Men ifølge Ja Seng lykkes ikke taktikken, kuppet kan i stedet ha skapt mer samhold.

– Etter kuppet har militærets grusomhet også blitt synlig for bamar-befolkningen. Det har skapt større sympati for minoritetene.

Fremtidsutsikter

Diskriminering av og overgrep mot minoritetsgruppene sitter som dype arr i Myanmar's historie. Ingen militære ledere har måttet stå til ansvar. Mange mener straffefølgelse både av historiske overgrep og dagens overgrep er nødvendig for å skape fred.

Ja Seng mener det må snakkes åpent om militærets rolle, også om maktbruk mot minoritetene, hvis det skal kunne bygges et demokratisk samfunn.

– Jeg blir håpefull når jeg ser yngre engasjere seg. De ønsker demokrati, mangfold og solidaritet, på tvers av etniske og religiøse skiller. Jeg håper unge som deltar i den væpnede motstandsbevegelsen, lærer av egne feil og – når tiden er inne – tar ansvar for egne overgrep, sier Ja Seng. ■

Stefanusalliansens partnere

- Universitet for den kristne chin-minoriteten i Chin-staten.
- Equality Myanmar arbeider for å styrke menneskerettighetssituasjonen.
- Evangelisering og bibelarbeid blant bamar-befolkningen.
- Hjelpearbeid etter kuppet.

Evans Nyesi mener etablerte kirker gir fattige mangelfull trosopplæring. Bildet er fra en katolsk gudstjeneste.
Foto: Shutterstock

EKSTREMISMENS FRISTELSE

Kenyanske kristne som er redde for islamsk ekstremisme, oppdager også ekstremisme i kristne sekter. Stefanusalliansens partner vil bygge broer på tvers av tro.

INTERVJU: JOHANNES MORKEN

■ **Islamsk ekstremisme og vold** ligger som en svøpe over afrikanske land. Men det finnes ekstremisme også blant kristne sekter.

– Vi må hindre at ekstremister misbruker mennesker i en religions navn, uansett religion, sier Evans Nyesi i PROCMURA.

Pastoren som snudde

La oss starte med historien om en kristen pastor som ville bryte med sønnen fordi sønnen hadde giftet seg med en muslimsk kvinne. Kristne og muslimske ledere i Kenya var samlet for å snakke om kjønnsbasert vold og tenåringssekteskap, i regi av PROCMURA.

Da temaet trosfrihet ble brakt på bane, fortalte pastoren at han hadde alvorlige problemer på grunn av sønnens ekteskap.

– Samtalen gjorde at han bestemte seg for å forsones seg med sønnen og svigerdatteren, sier Nyesi.

Pastoren inviterte så det unge ekteparet hjem og fortsatte samtalen i begge familier.

– Nå ser han at, på tross av religiøse skiller, er det viktig å forstå og ikke bare skyve mennesker unna. Toleranse er en nøkkelfaktor for å løse konflikter i familier og lokalsamfunn og mellom religioner, sier Nyesi.

Forstå den andre

Pastorens reaksjon skyldtes blant annet at han hadde fått høre at han ikke hadde oppdratt sønnen sin til å verdsette sin kristne tro.

– Pastoren så på seg selv som mislykket. I samtalen med kristne og muslimske ledere forstod pastoren at muslimer også er mennesker med problemer. Mye handler om hvordan vi kan redusere intoleransen og finne felles grunn for å arbeide sammen, sier Nyesi.

Nyesi forteller at pastoren tenkte at sønnen, ved å gifte seg med en muslim, langt på vei ble en terrorist. Men så ble det klart for ham at terror og det muslimske samfunn ikke er det samme.

«Modig dialog»

Nyesi sier at PROCMURA med basis i trosfrihet har etablert «en modig dialog mellom kristne og muslimer».

– Mennesker settes i stand til å snakke om ukomfortable tema uten å bli skremt. Vi prøver å finne en felles grunn.

– *Det unge paret har fortsatt reelle utfordringer, de har høyst ulike syn på Kristus og på døden på korset. Hvordan skal slike løses?*

– Ja. Ikke minst er det et spørsmål om hvilken religion barna skal velge. Vi prøver å sette paret i kontakt med ledere som lytter og er trent til å hjelpe, sier Nyesi og legger til:

– For at vi skal gå i dialog med folk fra andre religioner, må vi ha mer dialog og harmoni mellom kristne på tvers av kirkesamfunn. Og vi må praktisere troen vår. Slik kan andre tenke at dette er en tro for dem.

Sektleder siktet

Også i isolerte kristne miljøer i Kenya finnes ekstremisme. Tragedien i en sekt i Shakahola, først avdekket våren 2023, er ett eksempel. Lik bar tydelige tegn på sult. Pastor Paul Mackenzie ble siktet for terrorisme, uaktsomt drap, og tortur. I januar i år ble han også siktet for drap på 191 barn.

Pastoren forledet folk til å slutte å spise for at «de raskt kunne møte Jesus i himmelen».

– Han er et eksempel på en ukontrollert religiøs leder som indoktrinerte folk til å velge myter fremfor kunnskap og ledet fortvilte mennesker ut i ekstremisme, sier Nyesi og legger til:

” Å holde religion og livssyn immun mot kritisk vurdering er uberettiget og farlig.

Evans Nyesi, PROCMURA

Evans Nyesi i PROCMURA.

Foto: Privat

PROCMURA

- Kristen organisasjon.
- Base i Nairobi, Kenya.
- Vil bedre relasjoner mellom kristne og muslimer.
- Jobber for trosfrihet for alle.
- Prosjekter i 20 land i Afrika.
- Stefanusalliansen støtter prosjekter i Kenya, Kamerun, Tanzania og Nigeria.

– Vi må avsløre religiøs irrasjonalitet når den oppstår, ellers vil vi oppmuntre til irrasjonell lære, tro og offentlig politikk og fremme uvitenhet.

«Sjokkerende»

Han klandrer etablerte kirker for ignoranse og mangelfull undervisning. Det har gitt spillerom for ytterliggående pastorer, også slike som gjort seg selv styrtrike.

Kenyas kristne samfunn lager nå en ordening for å sikre at religiøse ledere har en teologisk lære som følger Bibelen og ikke fører folk vill.

– Det er sjokkerende at ingen oppdaget at mennesker, også barn, var i ferd med å dø i Shakahola, før mange allerede var døde, sier Nyesi.

Han sier at fattige som lever i håpløshet og mangler sunn rettledning, desperat ser etter utveier.

– Så møter de en pastor som tar opp deres eksistensielle problemer – og som, dessverre, utnytter deres nød. Farlige pastorer blir guder i folks liv, sier Nyesi og legger til:

– Vi må hindre at uansvarlige pastorer får bygge en kult rundt seg. Religiøse ledere må ha fellesskap og stå til ansvar overfor hverandre. Dessuten må mennesker få mer kunnskap om Bibelen og troen, slik at de ikke blir utnyttet, men får frihet og et verdig liv. ■

Frikjent for blasfemi – etter 12 år

Asif Idrees har vært sperret inne – i fengsel eller mentalsykehus – siden januar 2012, anklaget for blasfemi. Nå er han frikjent, med støtte fra Human Friends Organization (HFO), Stefanusalliansens partner i Pakistan.

Idrees tilhører ahmadiyya-samfunnet. Han satt arrestert, anklaget for blasfemi etter paragraf 295 C i straffeloven. Den paragrafen har dødsstraff.

Sajid Christopher i HFO er glad for den frifinnende dommen. HFO engasjerte advokaten som tok en sak andre advokater gjennom årene ikke har våget å ta. Blasfemi-saker er alvorlige og sensitive. Når en anklaget dessuten er ahmadiyya, er det ekstra sensitivt siden det er forbudt for folk fra dette samfunnet å kalle seg muslimer i Pakistan. Selv regner de seg som muslimer.

– HFO-teamet jobbet hardt og utrettelig for å redde Asif Idrees, sier Sajid Christopher. Asif Idrees er mentalt syk, et viktig poeng i dommen. Dommeren fastslo dessuten at påtalemakten har feilet i å skaffe bevis.

– Dette er den syvende saken der HFOs juridiske bistand fører til frifinnelse av blasfemiofre som enten har vært dømt til døden eller ha risikert dødsdom, sier Christopher.

Advokat Lazar Allah Rakha forsvarte blasfemi-anklagede Asif Idrees frem til frifinnelse.
Foto: HFO

Musikk fra hele verden

Sand kyrkje i Suldal kommune hadde internasjonal gudstjeneste 11. februar med musikk fra hele verden og ofring til Stefanusalliansen.
Foto: Anne Berit Malum Solvang.

Brennende engasjert for forfulgte

Da Eli Minde på Stord feiret sin 70-årsdag, ba hun gjestene gi en gave til Human Friends Organization (HFO) i Pakistan. Minde har gjennom mange år hatt et stort hjerte for de forfulgte. Hun har spredt informasjon og inspirasjon. Fakkeltog, konserter og utallige menighetsbesøk er noe av det hun har engasjert seg i.

– Arbeidet for Stefanusalliansen har beriket livet mitt, ikke bare gjennom arbeidet for økt trosfrihet, men også gjennom møtene med flotte, engasjerte mennesker i staben og blant partnerne, forteller Minde.

– Uten frivillige som Eli Minde ville ikke Stefanusalliansen nådd så langt som vi har gjort. Vi er utrolig takknemlige for våre frivillige, sier kommunikasjonsleder Marianne Haugerud.

Eli Minde med en krans fra Pakistan under sin feiring.
Foto: Marianne Haugerud

Misjonsmåned i Skåre menighet

Januar var misjonsmåned i Skåre menighet i Haugesund.

– Vi ville øke bevisstheten og kunnskapen om vårt misjonsprosjekt i Egypt gjennom Stefanusalliansen og samle inn penger til arbeidet, sier diakon og menighetsforvalter Lars Brevik Hellerdal.

I hele januar fikk skolebarn som er med på «Etter skoletid» i kirken ukentlig informasjon om misjonsprosjektet. På Søndagsskolen tok de i bruk bønner fra Stefanusalliansen og ba for arbeidet i Egypt hver uke. 22. januar hadde menigheten «PlanB» som tilbud til skolebarn da det var planleggingsdag på skolen. Barna som kom, lærte om misjonsprosjektet og bakte muffins til misjonssøndagen 28. januar. I gudstjenesten på misjonssøndagen ble det brukt bønner fra Stefanusalliansen. Arbeidet i Egypt var flettet inn i prekenen. Etterpå var alle invitert til «Barnas Misjonskafé».

– Hele menigheten sto sammen om misjonsprosjektet. Spesielt fint har det vært å se barna engasjere seg. De har vært nysgjerrige og gledet seg til å arrangere «Barnas misjonskafé». I tillegg har vi hatt ukentlige poster på vår Facebook-side, og dedikert informasjonsområdet i kirkelokalene til misjonsprosjektet, sier Hellerdal.

Totalt ble det samlet inn ca. 32 000 kroner.

Barna hadde ansvaret for serveringen på misjonssøndagen i Skåre menighet.
Foto: Skåre menighet

Rettferdighet for de som lider,
kan skimtes når vi **ser** hva som foregår.

urett

kamp

trosfrihet

forfulgt

fengslet for sin tro

håp

kjærlighet

på flukt

rettferdighet

menneskerettigheter

dødsdømt

frihet

SKANN med mobilkameraet ditt her

BREV FOR TROSFRIHET

PÅ E-POST
fra Johannes Morken

Bli abonnent på BREV FOR TROSFRIHET på e-post.

Få siste nytt fra kampen for trosfrihet i verden, det viktigste fra nyhetsbildet og Stefanusalliansens partnere rett i din e-postkasse. Meld deg på webadressen: kampanje.stefanus.no/brev-for-trosfrihet/ eller skann over QR-koden med mobilkameraet ditt og registrer deg på nettsiden. Du vil motta nyhetsbrevet ca. hver 14. dag. Abonnementet er **GRATIS**, og du kan når som helst melde deg av. **Takk for at du bryr deg om de forfulgte!**

Jesu lidelse er dagsaktuell for kvinner i Sentral-Asia. Vil du bære korset med en forfulgt trossøster?

HUN LIDER FOR SIN TRO

Et åndelig omsorgsfellesskap et sted i Sentral-Asia. Kvinnene er anonymisert av hensyn til sikkerhet. Foto: Eva Frydenborg, Stefanusalliansen

Malika «**tror feil**»

Hun bærer usynlige sår og arr etter år med brutal hets, overfall og forfølgelse.

Malika, som ikke er hennes egentlige navn, er fra en muslimsk familie. Men hun har tatt troen på Jesus til seg med hele hjertet og deler den med alle hun kan. Også med storesøsteren sin, men hun reagerer ikke som Malika håper. Hun eksploderer: *Hvordan kann hun! Hun, som allerede hadde brakt så mye smerte til familien! Barnløs, skilt og så gift på nytt med en vantro utlending! Og nå dette: Hun var blitt en kristen! Eier hun ikke skam i livet!* I flere år framover skaper søsteren så mye bråk som overhodet mulig. Alle må få vite hvilken skam Malika er for familien.

Malika blir svært deprimert. Hun holder på å gi opp. Redningen blir et nettverk av trossøstre i samme situasjon som henne. Hun er ikke alene. **Hundrevis av kristne kvinner lider i stillhet under ekstrem forfølgelse fra egen familie.** Mange er innesperret i sitt eget hjem. Slik lever de – år etter år. «Mange er suicidale og klarer ikke ta seg av barna sine», forteller Stefanusalliansens partner og leder av nettverket. Hver uke reiser hun på husbesøk for å hjelpe kvinnene. Hun har også et krisehjem parat for situasjoner der kvinnenes liv er i fare.

Men det aller viktigste er fellesskapet – både for dem som sitter innesperret i sitt eget hjem, og for de som har mulighet til å møtes. «**I fellesskapet løfter de hverandre ut av depresjonen, slik at de kan få styrke til å fortsette livet**», forteller lederen.

Vil du bære korset med en trossøster som lider for sin tro?

En påsegave fra deg øker tryggheten, gir trosfellesskap og bidrar til å sikre hemmelige skjulesteder for forfulgte trossøstre.

Gaveeksempel:

Gi en psykologtime og hjelp en trossøster å bearbeide sår etter vold og forfølgelse:

kr 320,-

Gaveeksempel::

Gi hjemmebesøk til trossøstre som er fanger i egne hjem:

kr 480,-

Gaveeksempel:

Gi et trygt og hemmelig skjulested i én uke, for en kvinne som må rømme fra hjemmet:

kr 1450,-

vopps

til **19013**
- merk med:
kors

Gi en gave til gavekonto:

3000 14 57922
- merk med:
kors

